

Prostorovou představivost já nemám a přes to, přes to, mi byl vrchním stavitelem v době mého kovidového pobytu doma, svěřen, či lépe spíš nařízen úkol hodný spíše bytového architekta.

Sestavit kuchyňskou linku.

Přiznám se, že mě to dost zaskočilo, stejně jako určitá nekompromisnost Brtníkova, s jakou si na tom trval. Nikdy jsem nic takového nedělala a taky jsem si myslela původně, že spešl na tohle si spolu sedneme, protože kuchyň s navazující jídelnou bude přece srdcem celého domu. No evidentně jsme se tady názorově dost rozcházeli. A navíc jsem neměla v ruce pořádný detaily rozměrový a to jsem si musela vydupat. Neumím takovou věc vystřelit jen nějak od boku.

Rozhodla jsem se pak, že prostě zajdu do Ikei, kde se objednáme k těm , který se tímhle zabývají. Co se budu handrkovat. Brtník mi nakonec tedy dodal plánec - ovšem se zcela nevyhovujícím provedením pro holčičí pojetí věci □ . Vysvětlila jsem mu asi po dvacátý, že já nepotřebuju a nechci náskres, kde mi už on bude rovnou odečítat šířku linky a podobně. Ne, já potřebuju čistý rozměry, od zdi ke zdi apod.

Když jsem z něj vymámila všechno, co jsem potřebovala, aniž bychom se propracovali k rozvodu, mohla jsem se nakonec pustit našťvaně do díla. Když už s nim stejně nemluvim, že jo □ , tak co budu dělat jinýho □ . Začala jsem tam, kde bude rozvod vody, tam je to jasně daný. Musím do toho prostoru nacpat všechno, co potřebuje vodu. Takže pračku, myčku a dřezu. Kde bude stát lednička, bylo taky jasný, vzhledem k postavení pece. První dřez - který se bude používat pro mytí čistě jen zeleniny a ovoce čistou vodou, která se bude zachytávat, půjde hned na kraj, vedle odkládací plochy, která vznikne nad pračkou. Aby byl při ruce nejen vedle lednice, ale i v momentě, kdy přinesete nákup a odložíte ho na plochu právě vedle oné lednice. Páč chci ať to na sebe všechno pěkně logicky a logisticky navazuje .Fajn, tak to bychom měli začátek.

Kolik mi zbývá místa ke zdi? Přesně na jednu rohovou skříňku! Supr. Prskla jsem tam rohovou skříňku. Vedle ní jasně musela putovat zase myčka, zabudovaná do linky a hnedle vedle musí přijít dvojdřez. Tím jsme měli hotovou mokrou partu a všechny skříňky, které k tomu patří a pasují. Pak přišlo dumání.

Jakpak to uděláme s vařením? Chci sporák a klasickou troubu? Nebo to rozdělíme a bude jen varná deska - a ta potom kde? - a trouba bude zvláště ve skříni v trošku vyšší pozici, aby se k tomu člověk nemusel shýbat? A když teda jo, dá se do té skříně i ta mikrovlnka? A nebude to celý vysoko? Sem přece prcek. A jak to bude vůbec vypadat? Mno, zahloubala jsem se do toho příšerně. A nakonec jsem to vyhloubala. Nastrkám tedy obě trouby prozatím do skříně, jak se to dneska dělá, protože to vypadá, že by to mohlo být fajn, je mít umístěný výš, než bývalo u trouby zvykem. A pokud to nepůjde výškově nastavit pro mou postavu (protože z chalupy vím, jak je mi nepohodlný a řekla bych i nebezpečný, pokud vyndávám horký jídlo z mikrovlnky, která je pro mě trošku výš), tak to celý překopu.

Tak a co fčil s tou varnou deskou. Moje vize byla, že bych ji měla ráda jako součást samotný linky a ostrůvek, že si nechám jako přípravnu. Páč bude ze všech strategických míst dobře dostupný. Stejně daleko k lednici, jako třeba ke dřezu. No enemže. To by znamenalo umístit varnou desku k oknu, stejně jako je dřez. Ovšem zatímco u dřezu je to výhoda, když mežete nádoby a čučíte z okna, tak u té varný desky mi to tak nepřijde. Páč hrozí, že při procesu vaření se občas stane, že něco někam prskne, vyšpláchne. A já nechci mít zaflákaný ostění oken, který bude prostě jen bílá zeď. To nevyčistíte, když to bude něco mastnýho. A já tam nechci mít nějaký obložení nebo tak. Trošku jsem špekulovala, ale protože to pak vycházelo, že by ta varná deska byla zbytečně moc strategicky - vlastně nestrategicky - daleko od ostatního, tak jsem se smířila s tím, že ji zabuduju do ostrůvku. Ani tam to z mého pohledu není ideální umístění, protože tam to zase může prskat do prostoru, leč tam už to uklidit půjde dobře.

Takže umístěno do ostrůvku a můžu cpát dál dolní skříňky do plánku. Přes druhou rohovou skříňku vlevo jsem se pak dostala na druhou stranu "Účka" naší linky a posléze umístila tu skříň s troubama, který to celý má uzavírat. Fajn, to bychom měli spodek. V průběhu stavění jsem si psala různé poznámky, jako například, že chci dole všechno, všecičko zásuvkový, vytahovací, vyjížděcí a ani jednu polici, že nechci. Páč už nechci lézt po čtyřech, když potřebuju úplně dole vzadu vytáhnout něco, co tam bydlí a chodí se pro to jednou za čas. Ne, já si to chci přiblížit mechanicky, bez toho, abych jako básník musela být na kolenouch. Vadí mi to teď, natož až budu bábrdle.

Pak už to byla vcelku brnkačka, dosadit tam horní skříňky. Dle dohody, všechny prosklené. Začala jsem těma rohovýma (i tady jsem si instalovala, že věci se budou pohybovat na tom

koši, kde je vše snadno dostupný). A k nim pak postupně dosadila ten zbytek. Uzavřela jsem to "Účko" právě onou skříní, do který jsem zkusmo vetkla obě trouby a jako poslední krok jsem sestavila ostrůvek s varnou deskou. Vypadalo to, že mi to vychází, prostorově, centimetrově i vzhledově. To bude pán v Ikee koukat, až mu tam napochoduju s tím, že už to mám sestavený a chci to jen ověřit. Věděla jsem i jakej dyzajn vč. úchytek a jiných drobných detailůch.

Noooo, popleskala jsem se po ramenouch, jak sem já výborná architektka kuchyňská a když už jsem byla tak architektonicky roz dováděná, rozhodla jsem se, že si na stránkách Ikea spustím ten jejich prográmek a našoupu si to tam. Abych jako viděla. A třeba pak ani nebudu potřebovat jejich konzultace.

Usadila jsem se k počítađlu a s vervou se na to vrhla. Abych hned vzápětí se stejnou razancí zastavila hlavou virtuálně vo zed'. Pomineme fakt, že jen nastavení místnosti - tedy délka zdí, umístění oken atd. mě málem přivedlo k šílenství. Nicméně mohla jsem být zase hrdopec, dokázala jsem to. A přikročila natěšeně k tomu, že tam budu stěhovat ten nábytek. Mno.... □ □ Jako virtuální stěhovák bych se rozhodně neuživila. Začala jsem tím, že jsem tam nastěhovala tu skřín, kde bydlí trouba a mikrovlnka. Zamnula jsem si ručičky, když jsem to měla v místnosti a těšila se, jak to celý pěkně zařídím.

Prtky tak leda! Velký prtky. Páč ta kráva skřín odmítla spolupráci. Ať jsem dělala, co jsem dělala, skončila jsem vždycky v bodě, kdy skřín sice stála na svém místě, ale čuměla do zdi a trucovitě se odmítala otočit čelem do místnosti. Asi pravděpodobně nějaký extrémně stydlivej kus, nebo co. Bylo mi jasný, že musím použít tu rotační šipku a ty směrovky co tam jsou, leč i kdybych do nich neřukala myší, ale kladivem, tak bych prostě svýho nedocílila. Po třech stech hodinách a milionu pokusů jsem to vzdala. Mohla jsem být teda na sebe taky hrdá, ale to jen proto, že jsem ten počítač nerozmlátila □ . Takže mi tedy nezbyvalo nic jinýho, než se vydat za panem odborníkem na předem dohodnutou schůzku.

Byla jsem připravená jak nikdo tam, řekla bych □ . Věděla jsem co chci, i jak to má vypadat a kde co má stát, potřebovala jsem enem ujištění, že jsem to udála dobře a pak to zkompletovat.

To všechno se podařilo a výsledek můžete vidět aspoň trošku zvizualizovanej (jen to neumí

udělat bílou lednici, bílou pračku a digestoř, ty tam umí dát jen šedivý)

Byla jsem spokojená, jak krásně to šlape. Pochlubila jsem se doma, kde mi to bylo, když jsme se na moje dílko dívali v počítači trojrozměrně, odsouhlaseno, že jsem to udělala moc pěkně. A mohli jsme jít do finále. Tedy znovu do oddělení kuchyní zfinalizovat můj návrh jako objednávku. To už jsme byli spokojení oba, jak to krásně šlape. Vlastně až moc ☺ . Páč nás v závěru krapítek pan odbonik zaskočil. Páč.....

Není to tak dávno, co jsme sháněli tu postel, která strašně dlouhou dobu nebyla a muselo se pro ni dojet až do Germánska. Takže i proto, jsme začali s realizací kůchně už teď, když v místnosti ještě není ani nová podlaha. Počítali jsme s tím, že to bude trvat tak sto let, než to všechno zkompletujou a dají dohromady. I to tak říkal ten pán, u kterého jsem byla na té první schůzce. Enemže ten pán, na tý poslední pravil, že..... 90% všeho mají k dispozici a.....přivezou nám to už v sobotu ☺☺ Překvááápkoooooooooooooooooooo!!! Stejně jako to, že je tedy zapotřebí zaplatit hnedle tam a dneska a nikoliv bankovním převodem, jak jsme si, i vzhledem k částce, mysleli my. Takže to značilo vyrazit někam, zařídit navýšení limitů, převody a blá,blá, bláá. Přes krkolomná řešení se to nakonec podařilo a nám skutečně minulou sobotu, když u nás byla Peťa, přífrčela linka, která ještě nemá - a dlouho nebude mít - kde bydlet :D.

Ale - naplánovala jsem to pěkně, ne?